

Simethovy černobílé Jizerky v Hejnicích

Představa fotografa, který se řadu let tahá po horách s těžkým vybavením na zádech za jedním či dvěma snímky denně, musí zvláště dnes, v čase fotografování digitálními aparáty, nejčastěji v mobilech, zapůsobit jako reminiscence z dávno minulých časů. „*Po dlouhé desítky minut hledá ten nejvhodnější úhel, filtr, objektiv ... Nechává se při tom zcela ovládnout mlhou, tichem a samotou,*“ píše v úvodním slově k výstavě Jana Simethová. „*Ani proces zpracování fotografie v temné komoře se nevymyká této atmosféře. Sám, v tichu a temnu podbarveném jemným svitem červeného světla a vůní ustalovače, míchá nejrůznější jedy, aby získal ideální vývojku, experimentuje s různými druhy fotopapíru ...*“

Tak nějak vznikají fotografie libereckého amatérského fotografa **David Simetha**, které představuje veřejnosti na výstavě „**15 let Jizerkami s velkým formátem**“ v hejnickém klášteře – 25 černobílých snímků krajiny a krajinných zátiší z Jizerských hor fotografovaných velkoformátovými kamerami 4 x 5“ a 8 x 10“.

Fotografův přítel Pavel Pohl charakterizoval Simethovu tvorbu dvěma slovy – houževnatost a preciznost. Pravda, jen nošení těžké kamery a stativu v horském terénu a leckdy i za extrémního počasí značnou dávku houževnatosti vyžaduje. Komponování a příprava snímku i zpracování fotografie z negativu klasickou cestou v temné komoře se bez preciznosti neobejde. Kromě uvedených vlastností, osobního vztahu k fotografované krajině a nezbytného dobrého oka pro hledání a komponování záběru, přidejme ještě šťastnou volbu velkoformátových kamer a černobílé barevnosti snímků. Fotograf sám se vyznává z obdivu ke klasické černobílé fotografii pro její čistotu a bohatství tónů. A právě v tomto vysokém rozlišení se na fotografii zobrazí snad každý tón černé či bílé. A nutno říci, že těmto neokázale krásným horám na snímcích Davida Simetha, ta bílá a černá neobyčejně sluší. V zimě, na podzim i na jaře, za mlhy i za slunce. Sluší zadumaným rašeliništím, zamrzlým i jasně prudkým horským potokům i podhorským rybníkům, žulovým balvanům i skalám, travám, silničkám a cestám i stavením, a nejvíce snad bukům.

Simeth se hlásí k odkazu klasika české výtvarné fotografie Jana Reichla, ale nezapře ani, možná podvědomou, inspiraci hejnickým Jiřím Bartošem. V každém případě našly Jizerky v Davidu Simethovi dalšího fotografa, který je má rád, rozumí jim a navíc obohacuje zobrazení jejich krajinných detailů černobílou barevností a použitím postupů klasické fotografie. Můžete se o tom přesvědčit i na fotografických stránkách www.dany.cz.

David Simeth: „15 let Jizerkami s velkým formátem“. Výstavní síň MCDO Hejnice 1. března – 30. dubna 2019.